

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Εξήντα Τέσσερα

Η Προφητική Σημασία του Δανιήλ 11: Αποκαλύπτοντας τις Ιστορικές και Μελλοντικές Προεκτάσεις

Jeff Pippenger
2024-03-28

Στο δέκατο έκτο εδάφιο του Δανιήλ ένδεκα εκτίθεται η κατάκτηση της Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ από τον Πομπήιο το 63 π.Χ. Αυτή αντιπροσωπεύει τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε εκπλήρωση του τεσσαρακοστού πρώτου εδαφίου του ίδιου κεφαλαίου. Η ιστορία που συνδέεται με το εδάφιο προσδιορίζει έναν εμφύλιο πόλεμο που λαμβάνει χώρα όταν η πόλη κυριεύεται, προσδιορίζοντας έτσι την επανάληψη του Αμερικανικού Εμφυλίου Πολέμου που τώρα λαμβάνει χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες. Είτε έχουν πέσει πυροβολισμοί είτε όχι, δύο τάξεις βρίσκονται τώρα σε αγώνα για τον έλεγχο των Ηνωμένων Πολιτειών. Όταν ο Πομπήιος κατέκτησε την Ιερουσαλήμ, αυτό υπέδειξε ότι η Ιερουσαλήμ θα παρέμενε υπό ρωμαϊκή εξουσία έως ότου καταστρεφόταν το έτος 70 μ.Χ. Έτσι, προτυποποιούσε τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, ο οποίος σηματοδοτεί το τέλος της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας.

Ο Πομπήιος είναι η πρώτη από τις τέσσερις ρωμαϊκές δυνάμεις που προσδιορίζονται στο χωρίο. Ο Μάρκος Αντώνιος, ο οποίος ήταν Ρωμαίος, προσδιορίζεται επίσης, αλλά από τις τέσσερις δυνάμεις που παριστάνονται ως ρωμαίοι ηγέτες, ο Αντώνιος αντιπροσωπεύει ρωμαϊκή ηγεσία που έχει στασιασθεί και έχει συνάψει συμμαχία με την Αίγυπτο εναντίον της Ρώμης. Ο Πομπήιος, ο Ιούλιος Καίσαρ, ο Αύγουστος Καίσαρ και ο Τιβέριος Καίσαρ είναι οι τέσσερις Ρωμαίοι που χρησιμοποιούνται προφητικώς για να εκπροσωπήσουν τις τέσσερις γενεές του δημοκρατικού κέρατος του θηρίου της γης.

Ο Πομπήιος, ο οποίος αντιπροσωπεύει την ανταρσία του Εμφυλίου Πολέμου των ΗΠΑ κατά τη γενεά του 1863, απεικονίζει επίσης την τελευταία γενεά και τον παρόντα «εμφύλιο πόλεμο» που ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη. Ο Ιούλιος Καίσαρ αντιπροσωπεύει τη δεύτερη γενεά, όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν εδραιωθεί σταθερά ως το εξέχον έθνος μεταξύ των εθνών, αλλά δολοφονήθηκαν το 1913, όταν η κυριαρχία του χρηματοπιστωτικού συστήματος παραδόθηκε στο παγκοσμιοποιημένο τραπεζικό σύστημα και άρχισε το έργο για μία παγκόσμια κυβέρνηση. Ο Καίσαρ Αύγουστος αντιπροσωπεύει τα ένδοξα έτη των δύο πρώτων παγκοσμίων πολέμων, όταν, παρά την αιματοχυσία, οι Ηνωμένες Πολιτείες έγιναν ο φθόνος του κόσμου. Έπειτα, κατά την τελευταία γενεά, ο Τιβέριος Καίσαρ, γνωστός για τη μέθη του και τη σταύρωση του Χριστού, αντιπροσωπεύει την περίοδο που ουσιαστικά άρχισε με την εκλογή του Τζον Φ. Κένεντι, του πρώτου Καθολικού προέδρου, προσδιορίζοντας έτσι τη γενεά που θα υποκλινόταν στη Ρώμη.

Αυτά τα προφητικά ζητήματα που συνδέονται με τον Πομπήιο είναι σημαντικά, αλλά επί του παρόντος επικεντρώμαστε στην προφητική ιστορία που προηγείται του Πομπήιου και του

εδάφιου δεκαέξι, μια ιστορία που αρχίζει στα δύο πρώτα εδάφια του κεφαλαίου, προσδιορίζοντας το 1989 ως τον καιρό του τέλους, και κατόπιν επισημαίνοντας τον πλούσιο έκτο Πρόεδρο μετά τον Ρήγκαν, ο οποίος ξεσηκώνει τους παγκοσμιοποιητές, όπως ο Τραμπ ασφαλώς και έχει επιτύχει.

Ο Τραμπ προτυπώνεται από τον τέταρτο ηγεμόνα μετά τον Κύρο, ονομαζόμενο Ξέρξη, τον πλούσιο βασιλέα της Περσίας, ο οποίος είναι επίσης γνωστός ως Ασσουήρης στην ιστορία της Εσθήρ. Στα εδάφια, ο επόμενος βασιλέας που ακολουθεί τον Ξέρξη είναι ο Μέγας Αλέξανδρος στο τρίτο εδάφιο. Ιστορικά, υπήρξαν οκτώ ηγεμόνες μεταξύ του Ξέρξη και του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Από τον Τραμπ έως την μία παγκόσμια κυβέρνηση, η οποία αντιπροσωπεύεται από τον Μέγα Αλέξανδρο, παριστάνονται δέκα βασιλείς· ο Τραμπ ως ο πρώτος και ο Αλέξανδρος ως ο τελευταίος.

Οι προφητικές γραμμές προσδιορίζουν ότι όλοι οι βασιλείς της γης θα πορνεύσουν με τον παπισμό στο τέλος του κόσμου, και οι βασιλείς εκείνοι παριστάνονται ως «δέκα βασιλείς». Ο Αχαάβ, ο οποίος ήταν η κεφαλή ενός δεκαπλού βασιλείου και ήταν νυμφευμένος με την Ιεζάβελ, αντιπροσωπεύει το γεγονός ότι, παρότι και οι δέκα βασιλείς πορνεύουν με τον παπισμό, υπάρχει ένας πρωτεύων βασιλεύς ο οποίος είναι ο πρώτος που το πράττει. Την πρώτη φορά που δόθηκε στον παπισμό ο θρόνος της γης, ο πρωτεύων βασιλεύς ήταν ο Χλωδοβίκος, βασιλεύς των Φράγκων (Γαλλία), το 496 μ.Χ. Αυτό συμφωνεί με το ότι ο παπισμός έδωσε στη Γαλλία τον τίτλο του πρωτοτόκου της Καθολικής Εκκλησίας και της πρεσβυτέρας θυγατρής της Καθολικής Εκκλησίας.

Το προφητικό έργο που επιτέλεσε η Γαλλία, θέτοντας τη Ρώμη επί του θρόνου του πολιτισμένου κόσμου, προτυπώνει το προφητικό έργο των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο νόμος της Κυριακής της βιβλικής προφητείας αρχίζει στις Ηνωμένες Πολιτείες, και κατόπιν κάθε έθνος επί της γης ακολουθεί αυτό το παράδειγμα. Προφητική γραμμή επί προφητικής γραμμής καταδεικνύει ότι ο εξέχων βασιλέας των δέκα βασιλέων, εκείνος που πρώτος και κυρίως διαπράττει πορνεία με τον άνθρωπο της αμαρτίας κατά τις έσχατες ημέρες, είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Μολονότι δεν παριστάνονται βασιλείς μεταξύ του Ξέρξη, του πρώτου πλουσίου βασιλέως, και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, του τελευταίου βασιλέως, στα εδάφια δύο και τρία, η ιστορία προσδιορίζει δέκα βασιλείς. Ο αριθμός δέκα αντιπροσωπεύει δοκιμασία, και επίσης αντιπροσωπεύει συνομοσπονδία.

Ἡ δοκιμασία ἦν ἀντιμετωπίζει ὁ κόσμος εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυσις ἑνὸς παγκοσμίου συστήματος, παριστανομένου ὡς εἰκὼν τοῦ θηρίου. Ἡ δοκιμασία αὕτη ἀρχίζει στὶς Ἡνωμένες Πολιτείες μὲ τὸν προσεχῶς ἐρχόμενον νόμον τῆς Κυριακῆς καὶ τελειώνει ὅταν πᾶν ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα ἐκεῖνο. Ὁ Ἰησοῦς πάντοτε ἀπεικονίζει τὸ τέλος ἑνὸς πράγματος μὲ τὴν ἀρχὴν του, ὥστε, μολονότι δὲν μνημονεύονται βασιλεῖς μεταξύ τοῦ πλουσίου βασιλέως καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου στὰ εδάφια δύο καὶ τρία, ἡ ἱστορία προσδιορίζει μίαν διαδικασίαν δοκιμασίας ἢ ὁποῖα ἀρχίζει μὲ τὸν πλουσιώτατον πρόεδρον, ὁ ὁποῖος ἦταν πλούσιος ἀπὸ τὰς ἐπιχειρηματικὰς του δραστηριότητάς καὶ οὐχὶ ἐπειδὴ παρήγαγε πλοῦτον διὰ τῆς συμμετοχῆς του σὲ ἓνα διεφθαρμένο πολιτικὸν σύστημα.

Το όνομα «Αμερική» προέρχεται από τη λατινική μορφή του ονόματος «Αμερίγκο», το οποίο προέρχεται από τον Ιταλό εξερευνητή Αμερίγκο Βεσπούτσι, ο οποίος ήταν εξερευνητής και θαλασσοπόρος και πραγματοποίησε πολλά ταξίδια στον Νέο Κόσμο κατά τα τέλη του 15ου και τις

αρχές του 16ου αιώνα. Συνολικά, οι εξερευνήσεις του Βεσπούτσι κατέστησαν δυνατές χάρη στην οικονομική υποστήριξη, στις κεφαλαιακές επενδύσεις, χορηγών και προστατών, οι οποίοι διέβλεπαν δυνητικές ευκαιρίες για κέρδος, επέκταση και κύρος στην εξερεύνηση του Νέου Κόσμου. Το όνομα «Αμερική» αποτελεί σύμβολο του εγχειρήματος παραγωγής κερδών.

Ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος μαζί με την αρχή, και η αρχή των δέκα βασιλείων που αντιπροσωπεύουν τη γέφυρα από το δικέρατο βασίλειο της Μηδοπερσίας προς την παγκόσμια κυβέρνηση που αντιπροσωπεύεται από τον Μέγα Αλέξανδρο αρχίζει με τον πλούσιο βασιλέα, ο οποίος είναι πρόεδρος του βασιλείου που προτυπώνεται από τη Γαλλία και τον Αχαάβ, και ο οποίος επίσης θα καταστεί η κεφαλή που αντιπροσωπεύεται από τον Μέγα Αλέξανδρο, όταν ολόκληρος ο κόσμος θα έλθει αντιμέτωπος με τα οικονομικά που συνδέονται με τη δύναμη των Ηνωμένων Πολιτειών, καθώς αυτή εξαναγκάζει ολόκληρο τον κόσμο να υποκλιθεί στη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, εάν επιθυμούν να μπορούν να αγοράζουν και να πωλούν.

Η έβδομη βασιλεία στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης είναι οι δέκα βασιλείς, και ένα από τα προφητικά χαρακτηριστικά των δέκα βασιλείων είναι ότι διαμένουν μόνο για «ολίγον καιρόν», προτού συμφωνήσουν να δώσουν την έβδομη βασιλεία τους στην πόρνη Βαβυλώνα, η οποία διατηρείται ενωμένη μόνο για «μίαν ώραν». Ο προφητικός λόγος για τον οποίο αποδέχονται εκείνη τη συμφωνία είναι ότι είναι μεθυσμένοι από τον οίνο της Βαβυλώνας. Ιστορικά, ο Αλέξανδρος ο Μέγας βασιλεύσε μόνο για ολίγον καιρό, διότι η ζωή του έληξε τόσο γρήγορα όσο εγκαθιδρύθηκε η βασιλεία του, επειδή ήπια μέχρι θανάτου, συμβολίζοντας έτσι τον ολίγον καιρό και τη μέθη των δέκα βασιλείων των Ηνωμένων Εθνών. Μόλις ο Αλέξανδρος ο Μέγας ανήλθε, συντριβή, και η βασιλεία του δόθηκε στους τέσσερις ανέμους, προσδιορίζοντας τον επακόλουθο αγώνα για την αποκατάσταση της προηγούμενης βασιλείας του.

Και ἐγώ, κατά το πρότον ἔτος του Δαρείου του Μήδου, ἐγώ ἐστάθηκα για να τον στηρίξω και να τον ενισχύσω. Και τώρα θα σου δείξω την αλήθεια. Ἰδού, θα αναδειχθῶν ἀκόμη τρεῖς βασιλεῖς στην Περσία· και ο τέταρτος θα γίνῃ πολὺ πλουσιότερος ἀπὸ ὅλους αὐτούς· και με τη δύναμή του, μέσω του πλούτου του, θα ξεσηκώσει τους πάντες ἐναντίον του βασιλείου της Ἑλλάδος. Και ἕνας ἰσχυρὸς βασιλεὺς θα αναδειχθῆ, ο οποίος θα κυριαρχήσει με μεγάλη ἐξουσία και θα πράξει κατὰ το θέλημά του. Και ὅταν αναδειχθῆ, ἡ βασιλεία του θα συντριβῆ και θα διαιρεθῆ πρὸς τους τέσσερις ἀνέμους του οὐρανοῦ· και ὄχι στους ἀπογόνους του, οὔτε σύμφωνα με την ἐξουσία με την οποία ἐξουσίασε· διότι ἡ βασιλεία του θα ἐκριζωθῆ και θα δοθῆ σε ἄλλους ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους. Δανιήλ 11:1–4.

Η βασιλεία τοῦ Ἀλεξάνδρου διαλύθηκε τόσο γρήγορα ὅσο γρήγορα συγκροτήθηκε, διότι ἀντιπροσωπεύει τις ἐσχάτες ἡμέρες, κατὰ τις οποίες ἡ προφητεία χαρακτηρίζεται ὅτι ἐκπληρώνεται ταχέως.

«Οἱ δυνάμεις του κακοῦ συνενώνουν τις δυνάμεις τους και ἐδραιώνονται. Ἐνισχύονται για την τελευταία μεγάλη κρίση. Μεγάλες ἀλλαγές πρόκειται σύντομα να λάβουν χώρα στον κόσμο μας, και οἱ τελικὲς ἐξελίξεις θα εἶναι ταχείες.» Testimonies, τόμος 9, 11.

Το τρίτο ἀλίμονο του Ἰσλάμ ἐδράζεται ἐπάνω στα προφητικά χαρακτηριστικά του πρώτου και του δευτέρου ἀλίμονο. Στο πρώτο ἀλίμονο υπήρχε μία περίοδος ἡ οποία ἄρχισε με την εμφάνιση του

Μωάμεθ και συνεχίσθηκε έως την επόμενη περίοδο, η οποία προσδιορίζεται ως «πέντε μήνες» ή εκατόν πενήντα έτη, κατά την οποία το Ισλάμ θα «έβλαπτε» τα στρατεύματα της Ρώμης. Το τέλος της προφητείας του χρόνου των εκατόν πενήντα ετών σηματοδοτεί ταυτοχρόνως την αρχή της προφητείας των τριακοσίων ενενήντα ενός ετών και δεκαπέντε ημερών, κατά την οποία το Ισλάμ του δευτέρου Αλίμονο θα «θανάτωνε» τότε τα στρατεύματα της Ρώμης.

Η 11η Σεπτεμβρίου 2001 σηματοδότησε την έλευση της περιόδου που αντιπροσωπεύεται από τον Μωάμεθ του πρώτου αλίμονο, η οποία περιλαμβάνει την 7η Οκτωβρίου 2023 ως σημείο ενάρξεως της περιόδου κατά την οποία το Ισλάμ θα «έβλαπτε» τα «στρατεύματα της Ρώμης» στην αρχαία κυριολεκτική «Ένδοξη Γη», η οποία αποτελεί υποκατάστατο των Ηνωμένων Πολιτειών, και από τις 7 Οκτωβρίου 2023 οι επιθέσεις του Ισλάμ εναντίον του στρατού της Ρώμης πλησιάζουν τις διακόσιες, κατά τη συγγραφή του παρόντος άρθρου, στις 17 Φεβρουαρίου 2024.

Κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, οι Ηνωμένες Πολιτείες «θανατώνονται» ως η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, γεγονός που παραλληλίζεται με τα τριακόσια ενενήντα ένα έτη και δεκαπέντε ημέρες των ισλαμικών επιθέσεων που θανάτωσαν τα πρώην στρατεύματα της Ρώμης, καθώς εντείνεται ο πόλεμος του τρίτου μεγάλου τους τζιχάντ. Όταν ο Μιχαήλ εγείρεται, η ανθρώπινη περίοδος δοκιμασίας λήγει, και οι τέσσερις άνεμοι αφήνονται πλήρως ελεύθεροι κατά τη διάρκεια των επτά τελευταίων πληγών.

«Είδα ότι η οργή των εθνών, η οργή του Θεού και ο καιρός για να κριθούν οι νεκροί ήταν χωριστά και διακεκριμένα, το ένα ακολουθώντας το άλλο· επίσης, ότι ο Μιχαήλ δεν είχε ακόμη εγερθεί και ότι ο καιρός της θλίψεως, όμοιος με τον οποίο δεν υπήρξε ποτέ, δεν είχε ακόμη αρχίσει. Τα έθνη τώρα οργίζονται, αλλά όταν ο Αρχιερέυς μας ολοκληρώσει το έργο Του στο αγιαστήριο, θα εγερθεί, θα ενδυθεί τα ιμάτια της εκδικήσεως, και τότε οι επτά έσχατες πληγές θα εκχυθούν.»

«Είδα ότι οι τέσσερις άγγελοι θα συγκρατούσαν τους τέσσερις ανέμους έως ότου ολοκληρωθεί το έργο του Ιησού στο αγιαστήριο, και τότε θα έλθουν οι επτά έσχατες πληγές». Early Writings, 36.

Οι «τέσσερις άνεμοι» παριστάνονται από την Αδελφή White ως «ένας εξαγριωμένος ίππος, που επιζητεί να ελευθερωθεί και να επιφέρει θάνατο και καταστροφή στο πέρασμά του», και απελευθερώνονται πλήρως όταν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας. Παρουσιάστηκαν ως απελευθερούμενοι κατά το δεύτερο αλίμονο ως «τέσσερις άγγελοι», όχι τέσσερις άνεμοι.

Λέγων προς τον έκτον άγγελον, ο οποίος είχε τη σάλπιγγα· Λύσε τους τέσσερις αγγέλους, που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη. Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, οι οποίοι ήσαν ετοιμασμένοι για μία ώρα και μία ημέρα και έναν μήνα και ένα έτος, για να θανατώσουν το τρίτο μέρος των ανθρώπων. Αποκάλυψις 9:14, 15.

Οι «τέσσερις άνεμοι», ή οι «τέσσερις άγγελοι», είναι αμφότερα σύμβολα του Ισλάμ, όπως καθορίζεται από το συμφραζόμενο όπου χρησιμοποιείται το σύμβολο. Όταν ανέστη ο Μέγας Αλέξανδρος, η βασιλεία του, η οποία αντιπροσωπεύει την έβδομη βασιλεία, δηλαδή το ένα τρίτο της τριμερούς βασιλείας του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου· «όταν αναστηθεί, η βασιλεία αυτού θέλει συντριφθή και θέλει διαιρεθή προς τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού».

Όταν λήξει η περίοδος της ανθρώπινης δοκιμασίας, οι τέσσαρες άνεμοι, ή οι τέσσαρες άγγελοι, ελευθερώνονται και συντριβούν τη βασιλεία του, διότι η βασιλεία του «θέλει συντριφθή». Εκείνοι οι δέκα βασιλείς και οι εταίροι τους, οι παγκοσμιοποιημένοι έμποροι, τότε θα σταθούν από μακρόθεν και θα θρηνήσουν και θα κραυγάσουν.

Διότι, ιδού, οι βασιλείς συνάχθηκαν, διήλθαν ομού. Είδαν, και ούτω εθαύμασαν· τaráχθηκαν και έσπευσαν να φύγουν. Φόβος τούς κατέλαβε εκεί, και πόνος, ως γυναικός ωδινουμένης. Συντριβείς τα πλοία της Θαρσεΐς με ανατολικό άνεμο. Ψαλμοί 48:4–7.

Η οικονομική δομή των δέκα βασιλέων καταρρέει από τον «ανατολικό άνεμο» του Ισλάμ.

Οι κωπηλάτες σου σε έφεραν εις ύδατα μεγάλα· ο ανατολικός άνεμος σε συνέτριψε εν μέσω των θαλασσών. Τα πλούτη σου, και τα εμπορεύματά σου, ηπραμάτεια σου, οι ναύτες σου και οι κυβερνήτες σου, οι καλαφάτες σου, και οι διαπραγματευόμενοι το εμπόριό σου, και πάντες οι άνδρες του πολέμου σου, οι όντες εν σοί, και πάσα η σύναξις σου η ευρισκομένη εν μέσω σου, θέλουσι πέσει εις το μέσον των θαλασσών εν τη ημέρα της συντριβής σου. Ιεζεκιήλ 27:26, 27.

Ο «ανατολικός άνεμος» του Ισλάμ συντριβεί το βασίλειο των δέκα βασιλέων «κατά την ημέραν της καταστροφής αυτών», όπως παριστάνεται από το ότι το βασίλειο του Μεγάλου Αλεξάνδρου «συνετριβή» και εδόθη εις τους τέσσαρας ανέμους. Μεγάλο μέρος της ιστορίας που έχει λάβει χώρα στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ θα επαναληφθεί καθώς το ενδέκατο κεφάλαιο φθάνει στην τελική του εκπλήρωση. Το να προσδιορισθεί πού πρέπει ορθώς να διαιρεθούν αυτές οι ιστορίες αποτελεί το προφητικό έργο εκείνων που καλούνται να είναι σπουδαστές της προφητείας. Οι τελευταίοι έξι στίχοι του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ ολοκληρώνονται κατά το κλείσιμο της ανθρώπινης δοκιμασίας, όταν ο Μιχαήλ εγειρείται. Όταν το βασίλειο του Μεγάλου Αλεξάνδρου διαιρείται στους τέσσαρας ανέμους, αυτό παριστά το κλείσιμο της δοκιμασίας και υποδεικνύει ότι η επακολουθούσα προφητική ιστορία από τον πέμπτο στίχο και εξής πρέπει να θεωρηθεί ως νέα προφητική γραμμή.

Το εδάφιο πέντε έως το εδάφιο δεκαέξι προσδιορίζει την ιστορία από το 538 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Τα εδάφια πέντε έως εννέα αντιπροσωπεύουν την ιστορία των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών της παπικής κυριαρχίας, η οποία άρχισε το έτος 538 και ολοκληρώθηκε στον καιρό του τέλους, το 1798. Το εδάφιο δέκα προσδιορίζει την ιστορία που προτυπώνει το εδάφιο σαράντα, όταν ο παπισμός παρέσυρε τη Σοβιετική Ένωση στον καιρό του τέλους, το 1989. Τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα προσδιορίζουν τον τρέχοντα πόλεμο δι' αντιπροσώπων στην Ουκρανία, τον οποίο ο Πούτιν και η Ρωσία πρόκειται να κερδίσουν, αλλά τα επακόλουθα της νίκης του Πούτιν θα παραλληλίζονται με «τη μάχη της Νινευή» και «την πτώση του Χοσρόη», η οποία ήταν «το κλειδί που άνοιξε το φρέαρ της αβύσσου» και απελευθέρωσε το Ισλάμ στην ιστορία του πρώτου αλίμονο.

Στον απόηχο του βραχύβιου θριάμβου του Πούτιν, οι Ηνωμένες Πολιτείες, στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε, θα κερδίσουν τον πόλεμο δι' αντιπροσώπων· δηλαδή, αυτή είναι η κατάληξη του πολέμου δι' αντιπροσώπων που διεξαγόταν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Το χωρίο προσδιορίζει τρεις μάχες· η πρώτη μάχη ολοκληρώθηκε το 1989, σε εκπλήρωση των εδαφίων

δέκα και σαράντα· η δεύτερη, που είναι ο παρών πόλεμος στην Ουκρανία, αντιπροσωπεύει τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα· και ο τρίτος πόλεμος δι' αντιπροσώπων, που αντιπροσωπεύει την τελική νίκη των Ηνωμένων Πολιτειών, παρουσιάζεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε.

Αυτό που πρέπει να αναγνωρισθεί σχετικά με αυτές τις τέσσερις περιόδους, οι οποίες παριστάνονται από το εδάφιο πέντε έως το εδάφιο δεκαπέντε, είναι ότι οι δύο τελευταίες περίοδοι, οι οποίες αντιπροσωπεύουν τον τρέχοντα πόλεμο στην Ουκρανία και έπειτα τα αντίποινα των Ηνωμένων Πολιτειών, λαμβάνουν χώρα στον καιρό της σφραγίσεως. Το εδάφιο δεκαέξι προσδιορίζει τον προσεχώς ερχόμενο κυριακάτικο νόμο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα εδάφια πέντε έως δέκα παριστούν την ιστορία από το 538 έως τόσο τον καιρό του τέλους το 1798, όσο και κατόπιν έως τον καιρό του τέλους το 1989. Οι δύο μάχες του τελικού δι' αντιπροσώπων πολέμου, οι οποίες παριστάνονται στα εδάφια ένδεκα έως δεκαπέντε, εκπληρώνονται, επομένως, κατά την περίοδο στην οποία το δωδέκατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ προσδιορίζει ότι η επίδραση κάθε οράσεως εκπληρώνεται.

Εκείνα τα οράματα παραστάθηκαν στον Ιεζεκιήλ ως «τροχοί μέσα σε τροχούς», τους οποίους η αδελφή Ουάιτ ταυτοποιεί ως την «περίπλοκη αλληλεπίδραση των ανθρωπίνων γεγονότων». Η ιστορία του πολέμου στην Ουκρανία, η νίκη του Πούτιν, και έπειτα η πτώση του, ακολουθούμενη από τη νίκη των Ηνωμένων Πολιτειών, αποτελεί μία από τις πλέον σύνθετες αποκαλύψεις του «γραμμής επί γραμμής» στον Λόγο του Θεού.

Σχολιάζοντας τους «τροχούς εν μέσω τροχών» του Ιεζεκιήλ, η Αδελφή Ουάιτ λέγει ότι, όταν ο Ιεζεκιήλ είδε για πρώτη φορά εκείνους τους τροχούς, το θέαμα φαινόταν ως σύγχυση· τελικώς, όμως, ο Ιεζεκιήλ διέκρινε τέλεια τάξη στους τροχούς, οι οποίοι αποτελούν την «περίπλοκη αλληλεπίδραση των ανθρωπίνων γεγονότων». Προκειμένου να ορθοτομηθεί ορθώς η ιστορία που παριστάνεται στα εδάφια ένδεκα έως δεκαπέντε, πρέπει να γίνει κατανοητή η σχέση μεταξύ της Καθολικής Εκκλησίας και της ναζιστικής Γερμανίας, διότι οι ναζιστές ηγέτες στην Ουκρανία είναι οι αντιπρόσωποι εκείνης της σχέσεως.

Είναι επίσης αναγκαίο να κατανοηθεί ο ρόλος της εμφάνισης της λεγόμενης παρθένου Μαρίας στη Φάτιμα της Πορτογαλίας το 1918, συμπεριλαμβανομένων των τριών μυστικών που η λεγόμενη παρθένος Μαρία άφησε στα τρία παιδιά αυτής της ιστορίας. Η προϋπόθεση αυτών των τριών μηνυμάτων, τα οποία περιγράφουν έναν αγώνα μεταξύ της Καθολικής Εκκλησίας και της άθειας Ρωσίας, καθώς και τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, αποτελεί μέρος του μηνύματος της Φάτιμα, το οποίο αναπαρίσταται στον πόλεμο στην Ουκρανία.

Η Γαλλική Επανάσταση, και η προφητική της σχέση με την Καθολική Εκκλησία, και τελικώς με τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη, ο οποίος αντιπροσωπεύει τον Πούτιν, είναι επίσης ένας από τους «τροχούς» που παριστάνονται στον πόλεμο στην Ουκρανία. Η προφητική σχέση της Γαλλικής Επανάστασης με τις Ηνωμένες Πολιτείες παριστάνεται επίσης στην ιστορία, διότι, καθώς ο Πούτιν παριστάνεται από τον Ναπολέοντα ενώ η Γαλλία κατέρρευε, ο πρώην ηθοποιός Ρόναντ Ρήγκαν, ως επικεφαλής των στρατευμάτων του Καθολικισμού στη μάχη του 1989, προτυπώνει τον πρώην ηθοποιό Ζελένσκι καθώς η Ουκρανία καταρρέει. Στους τροχούς που τέμνονται και συνδέονται στα εδάφια αυτά, η τελική σταγόνα για τους πολιτικούς του Δημοκρατικού Κόμματος στις Ηνωμένες

Πολιτείες, οι οποίοι προωθούσαν και προωθούν τον Ζελένσκι, θα αποκαλυφθεί από τον Πούτιν όταν αυτός υπερισχύσει.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Στις όχθες του ποταμού Χεβάρ, ο Ίεζεκιήλ είδε έναν άνεμοστρόβιλο που έμοιαζε να έρχεται από βορρά, “νεφέλη μεγάλη, και πύρ αναστρεφόμενον, και φέγγος κύκλω αυτού, και εκ μέσου αυτού ως όρασις ήλεκτρου.” “Ένας αριθμός τροχών, που διατέμονταν αλληλούς, κινούνταν από τέσσερα ζώα. Ύψηλά επάνω από όλα αυτά “ήτο όμοίωμα θρόνου, ως όρασις λίθου σαπφείρου· και επί του όμοιώματος του θρόνου όμοίωμα ως είδος ανθρώπου επάνω αυτού.” “Και ώφθη εν τοις χερουβίμ όμοίωμα χειρός ανθρώπου υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών.” Ίεζεκιήλ 1:4, 26· 10:8. Οί τροχοί ήταν τόσο περίπλοκοι στη διάταξή τους, ώστε με την πρώτη ματιά φαίνονταν ότι επικρατούσε σύγχυση· όμως κινούνταν με τέλεια άρμονία. Ουράνια όντα, υποστηριζόμενα και καθοδηγούμενα από το χέρι κάτω από τις πτέρυγες των χερουβίμ, έθεταν τους τροχούς αυτούς σε κίνηση· επάνω από αυτούς, επί του σαπφείρινου θρόνου, ήταν ο Αιώνιος· και κύκλω του θρόνου ήταν ένα ουράνιο τόξο, το έμβλημα του θείου έλέους.»

«Καθώς οι τροχόμορφες περιπλοκές τελούσαν υπό την καθοδήγηση της χειρός κάτωθεν των πτερύγων των χερουβείμ, ούτω και το περίπλοκο πλέγμα των ανθρωπίνων γεγονότων τελεί υπό θεϊκό έλεγχο. Εν μέσω της έριδος και του θορύβου των εθνών, Εκείνος που κάθεται υπεράνω των χερουβείμ εξακολουθεί να κατευθύνει τις υποθέσεις της γης.»

«Η ιστορία των εθνών, τα οποία το ένα μετά το άλλο κατέλαβαν τον χρόνο και τον τόπο που τους είχαν οριστεί, δίνοντας ασυνείδητα μαρτυρία στην αλήθεια της οποίας ούτε τα ίδια εγνώριζαν το νόημα, απευθύνεται προς εμάς. Σε κάθε έθνος και σε κάθε άνθρωπο του παρόντος καιρού ο Θεός έχει ορίσει μια θέση στο μέγα σχέδιό Του. Σήμερα άνθρωποι και έθνη μετρώνται με τη στάθμη που κρατεί στο χέρι Εκείνος ο Οποίος δεν σφάλει. Όλοι, με τη δική τους επιλογή, καθορίζουν το πεπρωμένο τους, και ο Θεός κατευθύνει τα πάντα προς την εκπλήρωση των σκοπών Του.

«Η ιστορία την οποία ο μέγας ΕΓΩ ΕΙΜΙ έχει χαράξει στον λόγο Του, συνδέοντας κρίκο με κρίκο στην προφητική αλυσίδα, από την αιωνιότητα του παρελθόντος έως την αιωνιότητα του μέλλοντος, μας λέγει πού βρισκόμαστε σήμερα στην πορεία των αιώνων και τι μπορεί να αναμένεται στον μέλλοντα χρόνο. Όλα όσα η προφητεία έχει προείπει ότι θα συμβούν, έως την παρούσα ώρα, έχουν καταγραφεί στις σελίδες της ιστορίας, και μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι όλα όσα απομένουν ακόμη να έλθουν θα εκπληρωθούν κατά τη σειρά τους.» Education, 178.